

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobce: **Kodiak s.r.o.**, se sídlem Praha 2, Lazarská 6, IČ: 250 78 844, zast. Mgr. Dagmar Vrbovou, advokátkou, se sídlem AK Praha 2, Lazarská 6, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, odbor regionálního rozvoje, se sídlem Praha 5, Zborovská 11, za účasti osob zúčastněných na řízení: 1) J. K., 2) J. S., 3) Ing. R.V., 4) Z. S., o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4.10.2010, č.j.: 158853/2010/KUSK,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru regionálního rozvoje ze dne 4.10.2010, č.j.: 158853/2010/KUSK se z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 13.600,- Kč a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobce Mgr. Dagmar Vrbové, advokátky.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zrušeno rozhodnutí Městského úřadu Mníšek pod Brdy, stavebního úřadu ze dne 24.6.2010 č.j. SÚ 496/10-201/2010-Hra, jímž bylo žalobci povoleno umístění stavby: oplocení pozemku na pozemku č. parc. 85/4 k.ú. Stříbrná Lhota, a současně řízení zastaveno.

V odůvodnění žalovaný především konstatoval odvolání, které podali JUDr. V. K., J. K., Z. S., Ing. L. H., Ing. R.V., J. S. a posléze na str. 7 předmětného rozhodnutí uvedl, že

prohlídkou na místě dne 6.10.2010 bylo zjištěno, že na pozemku v souladu s projektovou dokumentací se nachází rozestavěná stavba oplocení ve fázi podezdívky, tzn. vybetonovaný výkop pro terén s kari sítí po celé délce navrhovaného oplocení. Z prohlídky je podle žalovaného jednoznačně patrné, že tato rozestavěná stavba je základem pro navrhované oplocení, nelze zpochybnit její účel a ani trasa. Pro vedené řízení je podstatné, zda je stavba již umístěna, a proto vzhledem k výše uvedenému odvolací orgán vydané územní rozhodnutí zrušil a řízení zastavil. Uvedení žalobce ze dne 29.10.2010 i osobní uvedení žalobce, které učinil na krajském úřadě, že o stavbě, která zcela koresponduje s návrhem na umístění předmětné stavby, neví, měl žalovaný za zavádějící a nevěrohodné. Vzhledem k tomu, že se jedná o stavbu bez povolení, musí stavební úřad, podle žalovaného, v souladu s § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona zahájit řízení o odstranění stavby. Námitky, které jsou uvedeny odvolateli, se mohou uplatnit v případném dalším řízení (dodatečném) o povolení této stavby.

Žalobce v žalobě tvrdil, že rozhodnutí krajského úřadu je nezákonné. Namítal, že krajský úřad přezkoumal rozhodnutí stavebního úřadu nad rámec odvolání dalších účastníků a že vycházel ze skutkového stavu, který neměl oporu v provedeném dokazování a takto zjištěný skutkový stav navíc nesprávně posoudil.

Žalobce v žalobě poukázal na nesrovnalosti, které spatřoval v tom, že krajský úřad v odůvodnění svého rozhodnutí vycházel z prohlídky na místě dne 6.10.2010, z uvedení žalobce ze dne 29.10.2010 a z blíže nespecifikovaného uvedení žalobce, přičemž rozhodnutí krajského úřadu je datováno dnem 4.10.2010 a žalobci bylo doručeno dne 20.10.2010. Prohlídka učiněná dne 6.10.2010 nemůže být použita jako podklad pro rozhodnutí, i kdyby šlo písařskou chybu, neboť o ní nebyl žalobce informován, ve spise pak o ní není učiněn záznam. Žalobce namítal porušení ust. § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb.

Žalobce také namítal, že není zřejmé, z čeho krajský úřad dovozuje, že vybetonovaný výkop po terén s kari sítí je skutečně základem oplocení.

Podle žalobce z rozhodnutí ani nevyplývá, z čeho krajský úřad dovodil, že vlastníkem rozestavěné stavby je skutečně žalobce, když on sám uvedl, že není vlastníkem stavby a žádné důkazy v tomto směru nebyly provedeny. Záměrem žalobce je i nadále realizovat stavbu oplocení svého pozemku a pro realizaci této stavby žádal o vydání územního rozhodnutí. Fakt, že v mezidobí došlo na pozemku ve vlastnictví žalobce ke stavbě provedené třetí osobou, není dle jeho názoru relevantní a nemůže jít žalobci při vydání územního rozhodnutí k tíži.

Ve vyjádření k žalobě se žalovaný zabýval žalobními body. Uvedl, že dostal upozornění na to, že stavba již byla zahájena. Tuto skutečnost prověřil a vzhledem k tomu, že se jednalo o základy oplocení, nebyl nutný vstup na pozemek vlastníka. Konstatoval, že žalovaný (mělo být pravděpodobně žalobce) o této skutečnosti věděl, seznámil se s podnětem a vzhledem k zaneprázdněnosti se, podle žalovaného, prohlídky neúčastnil. K tomu, že stavba byla zahájena se měl žalobce písemně vyjádřit dne 30.9.2010. Ohledně data 6.10.2010 žalovaný uvedl, že jde o písařskou chybu, která však nemá na závěr zjištění a rozhodnutí vliv. Tvrzení žalobce, že stavba není jeho, shledal žalovaný jako účelové. Navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

Při jednání konaném dne 14.4.2014 setrvali účastníci na svých právních názorech a procesních stanoviscích.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Ve správním spise se mimo jiné nacházejí pro danou věc podstatné tyto dokumenty: Žádost žalobce o vydání rozhodnutí o umístění stavby nebo zařízení ze dne 13.1.2010; oznámení Městského úřadu Mníšek pod Brdy, stavebního úřadu o zahájení územního řízení a nařízení veřejného projednání a pozvání k ústnímu jednání ze dne 3.3.2010, č.j.: SÚ 2279/10-201/2010-Len, územní rozhodnutí Městského úřadu Mníšek pod Brdy ze dne 24.6.2010, č.j.: SÚ 496/10-201/2010-Hra; odvolání JUDr. V. K., J. K., Z. S., Ing. R. V., Ing. L. H. a J. S. ze dne 7.7.2010; vyjádření žalobce k odvolání; dopis – oznámení ze dne 9.9.2010; vyjádření žalobce ze dne 29.10.2010 (má být správně 29.9.2010) k dopisu ze dne 9.9.2010; podnět starosty Mníšku pod Brdy ze dne 4.10.2010; žalobou napadené rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 4.10.2010 č.j.: 158853/2010/KUSK.

Soud posoudil předmětnou věc takto:

Městský soud v Praze po přezkoumání věci dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je nutno zrušit, protože je v podstatě nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, a to proto, že před jeho vydáním si žalovaný Krajský úřad Středočeského kraje jako odvolací správní orgán nezjistil skutečný stav věci.

Se žalovaným lze souhlasit v názoru, že pokud by stavba, o jejíž umístění bylo žádáno, už byla v mezidobí pořízena, nebo s jejím pořizováním by bylo započato, nebylo by možno dál vést řízení o vydání územního rozhodnutí, a předmětnou záležitost by bylo nutno řešit jinak.

V projednávané věci ale není vůbec dostatečně zjištěno, zda stavba, s níž bylo na předmětném pozemku započato, je skutečně tou stavbou, o jejíž umístění žalobce žádal. Odvolací orgán se v napadeném rozhodnutí odvolává na skutková zjištění, k nimž podle jeho vlastních slov mělo dojít 6.10.2010. Ve vyjádření k žalobě pak sám následně popřel, že by takové místní šetření nebo jakékoliv zjišťování skutečného stavu věci na místě samém proběhlo k tomuto datu. Není tedy jasné, zda takovéto šetření na místě vůbec proběhlo, protože správní spis neobsahuje žádný doklad o tom, že by takové zkoumání, jako je ohledání na místě samém jaksi bylo provedeno. Takový úkon, tedy opatření tohoto důkazního prostředku jako je ohledání nebo místní šetření a místní ohledání, je třeba provést jaksi postupem, který předepisuje stavební zákon, resp. správní řád, tzn. je to procesní úkon, který musí být proveden za podmínek zákonem stanovených a musí být o něm pořízen řádný protokol, z něhož musí být zřejmé, kdo se ohledání nebo místního šetření zúčastnil a zejména, co konkrétně bylo při tomto úkonu zjištěno. Nic takového však správní spis neobsahuje, a byť tedy mohl soud uvěřit tvrzení žalovanému, že pracovnice stavebního úřadu se šla na předmětné místo podívat, není jasné, co tam vlastně zjistila, jelikož správní spis o tom prostě neobsahuje vůbec nic.

Za stavu této naprosté absence jakéhokoliv důkazu ohledně předmětné stavby na místě, na kterém měla údajně být pořízena, nebylo možno, aby soud rozhodl, zda rozhodnutí krajského úřadu bylo vydáno v souladu se zákonem nebo v souladu se skutečným stavem věci nebo nikoliv, protože prostě k tomu nejsou žádné podklady.

Za tohoto stavu věci pak ovšem soudu nezbylo než napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému Krajskému úřadu Středočeského kraje k dalšímu řízení, v němž tedy doplní svá skutková zjištění tak, aby objasnil skutečný stav věci v míře, která je potřebná pro rozhodnutí ve věci.

S přihlédnutím ke všem shora uvedeným skutečnostem soud napadené rozhodnutí zrušil proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí nemá oporu ve správním spise a vyžaduje doplnění /§ 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s./. V souladu s ust. § 78 odst. 4 s.ř.s. soud současně vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. Právním názorem, který soud ve zrušujícím rozsudku vyslovil, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení. Náklady řízení představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč a náklady zastoupení žalobce advokátkou ve výši 11.600,- Kč, což tvoří 2 úkony právní služby po 2.100,- dle § 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. a), d)) vyhlášky č. 177/1996 Sb., 2 úkony právní služby po 3.100,- dle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. d), g) vyhlášky č. 177/1996 Sb. a 4 režijní paušály po 300,- Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. Náklady řízení tedy činí celkem 13.600,- Kč, jak je ve výroku rozsudku uvedeno.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 14. dubna 2016

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Válková